

NOWOSCI WARSZAWSKIE.

W Przeszłą Niedzielę, Dziekani i nau-
czyciele Królewsko Warszaw. Uniwersytu,
przez jego Rektora byli przedstawieni JW. Mi-
nistrowi Rel. i oświecenia.

P. Karol *Lipiński* sławny skrzypek, po-
wracając z Rossji ma przybyć do Warszawy w
końcu bieżącego miesiąca, z kąd ma się udać
do Krajów Niemieckich.

Panna *Adelina* śpiewaczka, przybywszy
z Francji, i ukazawszy się raz na tutejszej sce-
nie Francuzkiej, powraca do Ojczyzny.

Pismo perjodyczne *Jzys. Polska* wycho-
dzące od roku, i przez następny rok wycho-
dzić będzie.

Dylianse pocztowe podług nowego urzą-
dzenia są nader wygodne. Wiele osób oka-
żują chęć coraz większą odbywać podróże w

kraju naszym tak jak winnych narodach, Dy-
lizansami; taka bowiem podróż i mało kosztu-
je i częstokroć w dobrym towarzystwie bywa
wesolą, zwłaszcza gdy dostateczna wygoda
jest zapewnioną.

Popiersie Najjaśniejszego Pana, lito-
grafowane przez JP. Letrona z wzoru zrobio-
nego przez Thorwalsona, już jest ukończonem;
śliczne to dzieło widzieć można pod kolumna-
mi w składzie sztuk pięknych.

Od niejakiego czasu przy wystawieniu
nowych dzieł, a zwłaszcza benefisów w Tea-
trze Narodowym, zwykle znajduje się od
kilku do kilkunastu biletów fałszywych,
tak kunsztownie naśladowanych, iż odbiera-
jący je przynaloku rozpoznać niemogą i do-
piero nazajutrz przy rewizji z fałszowanie do-
strzeżonem bywa. Jest już w części odkrytym
tak doskonały Kunsznitz, a po dostatecznym

przekonaniu, nieomieszamy imienia jego ogłosić
publiczności.

Gazeta *Smwid Ruski* wychodząca od
kilku lat w Petersburgu w Polskim języku, dla
braku prenumeratorów przestała wychodzić.

Mają teraz w Warszawie niektóre oso-
by kopiją testamentu Stanisława *Trembeckiego*
w którym znajduje się wiele rzeczy ciekawych,
a szczególnie w krótkości opisanie życia tego
Poety przez niegoż ułożone.

Teatr Optyczny w Marywilu, nie ogo-
dzinie 6. jak wprzód doniósł, lecz o 7. zaczy-
nać będzie swoje widowisko.

M O D Y.

Ostatnie żurnale mód przybyte z Pary-
ża donoszą: iż w Lutym piękna pogoda wy-
wiodła do ogrodu Thüleri pierwsze elegantki:
wszystkie prawie miały czarne axamitne ka-
pelusze, u których denka są marszczone w dwie

faldy jak kryza, spięte stalową szpilką, mającą główkę djamentową, żadnych piór ani in-szej ozdoby te kapelusze nie mają. Inne zno-wu kapelusze są podobne do toczków polskich, jakie Paryżanki nosiły w roku 1809. i 1813. Materje koloru różowego są zawsze w modzie. Czapeczki nocne *à la Marie Stuart* dotąd się utrzymują. Na galowe wieczory używa się suknia biała atlasowa, paski tülowe u dołu tworzą rozmaite festony. Bawecik *à la Sevigné* nie wychodzi z mody. Niektóre damy na su-kni tülowej noszą garnirowanie haftowane pon-sowe, jedwabiem; korale zaczynają być mo-dnemi. Spencery i amazonki są zarzucone. Na balach wachlarze z perłowej macicy są za-wsze w ręku elegantek, okładki ozdabiają się jeszcze perełkami stalowymi, a sam wachlarz jest z tülü albo krepy: na grzebieniach dają rzezby, najczęściej kopije z antyków. Szpilki wszystkie używane do przypinania ozdób na głowie, muszą mieć łebki djamentowe, i z tej przyczyny podarunki zwane szpilkowemi, albo też w intercyzach zapisy na szpilki muszą teraz być większe, z resztą jest ta moda wró-cona z szesnastego wieku. Zamiast salop, da-

my używają płaszczków męzkich. Zaczynają dla menażu niektóre osoby nie brać lokajów za pojazdy; Już i w Warszawie widzimy kilka pięknych karet tak urządzonych, iż drzwiczki i stopnie złatwoscją otwiera jadący w karecie i może się obejść bez służącego.

NOWOSCI LITERACKIE.

Ze Lwowa d. 6. Mavca.

Pszczółka Polska pismo periodyczne, jedy-ne naukowe w kraju naszym, z końcem przesz-łego roku ustało. Żalowanem jest powszechnie, najbardziej dla tego że było polskiem, a nigdy nadto pism polskich w kraju naszym nie ma. O jego naukowosci chcielibyśmy dać jakie zda-nie, ale *de mortuis, nisi bene*. W Ostatnim Nümerze *Pszczoly*, Artykuł pod tytułem: *Li-kurg Mowca*, z powszechną przyjemnością czy-tany, zapowiadał że odtąd to pismo najlepszym dachem tchnąć będzie.

W miejsce *Pszczoly* Polskiej od 1. Lip-ca wychodzi ma: *Pamiętnik Galicyjski*, pod redakcją Ferdynanda Chotomskiego, znanego autora dowcipnych poematów żartobliwych. Szkoda że Wydawca, pismu swemu nie nadał

tytułu więcej narodowego. Jednakże sposób myślenia Redaktora zaręcza, że *Pamiętnik* je-go, pisany będzie w tym duchu, jakiego czas i potrzeby Narodu wymagają. P. P.

Przyjechali do Warszawy.

Kibort Tadeusz Obywatel z Wilna.
Klicki Felix mierniczy z wsi Choszczówki.
Lewiński Franciszek Oby: z Jadowa.
Ochotnik Leon dzierżawca z Kielc.
Nieznański Józef Szambelan z Tuczyna.
Zaorski Franciszek Oby: z Augustowa.
Lubińska z Długi kościelne.

Wyjechali.

Łączyński Teodor Oby: do Kiernozia.
Gielecki Jan expedytor do Suwałek.
Koperski Wojciech Adwokat do Płocka.

T. N. Jutro opera, *Familja Szwajcarska*, i balet Parys, na górze Jda: w piątek be-nefis JP. Dmuszewskiego.

Dziś zimna stopni 2.